

Galiu tai įveikti!

Rožė, Mėta ir mažoji Žibutė
smagiai šokinėja, jos išėjo lauke pabūti.

Rožė eina pirma,

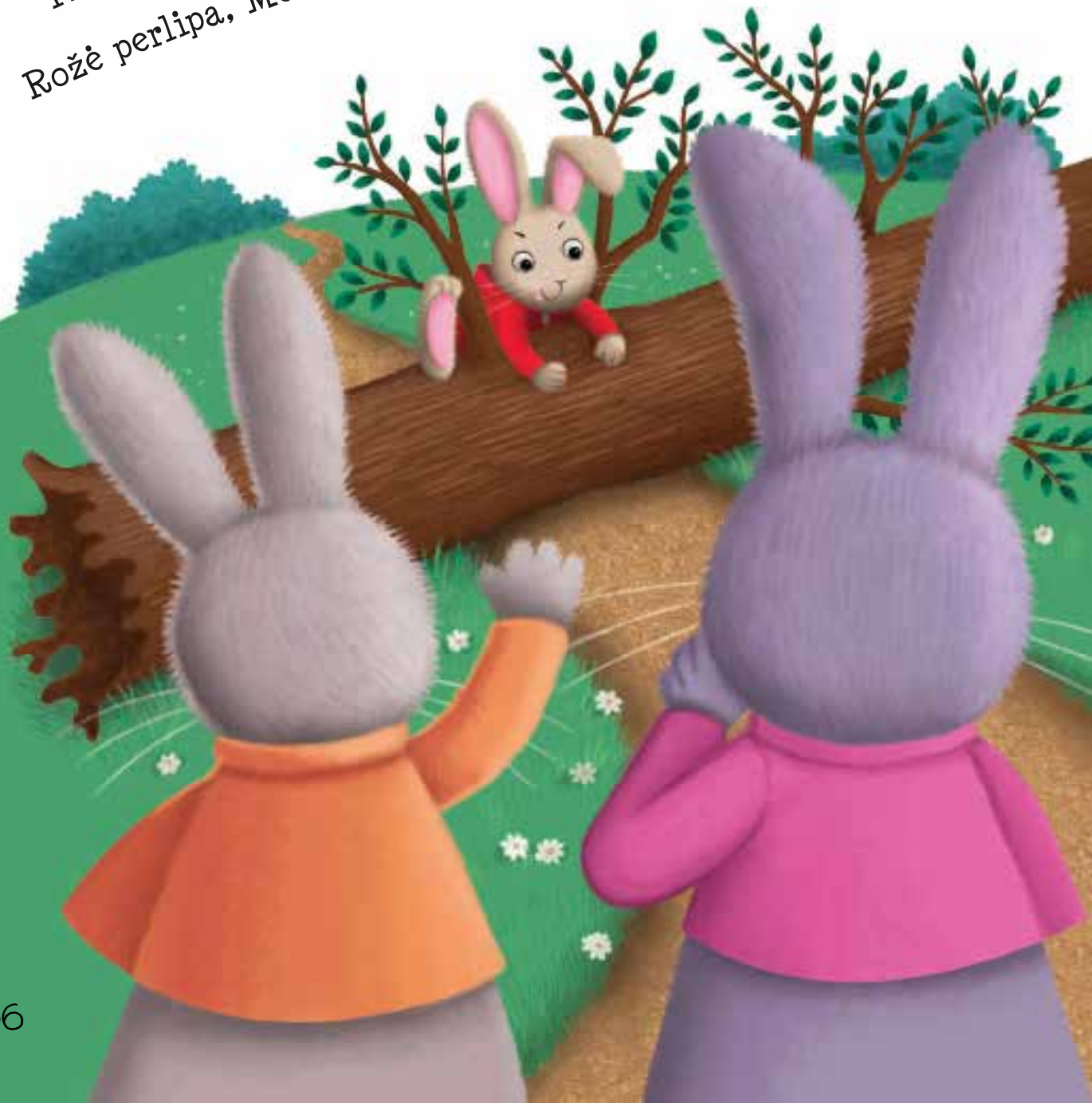
Mėta iš paskos,

Žibutė pati
paskutinė,
bet nepasakytum,
kad jai būtų skaudu.

– Galiu tai įveikti, – mėgsta Žibutė sakyti.

– Gal aš ir mažytė, bet moku pati susitvarkyti.

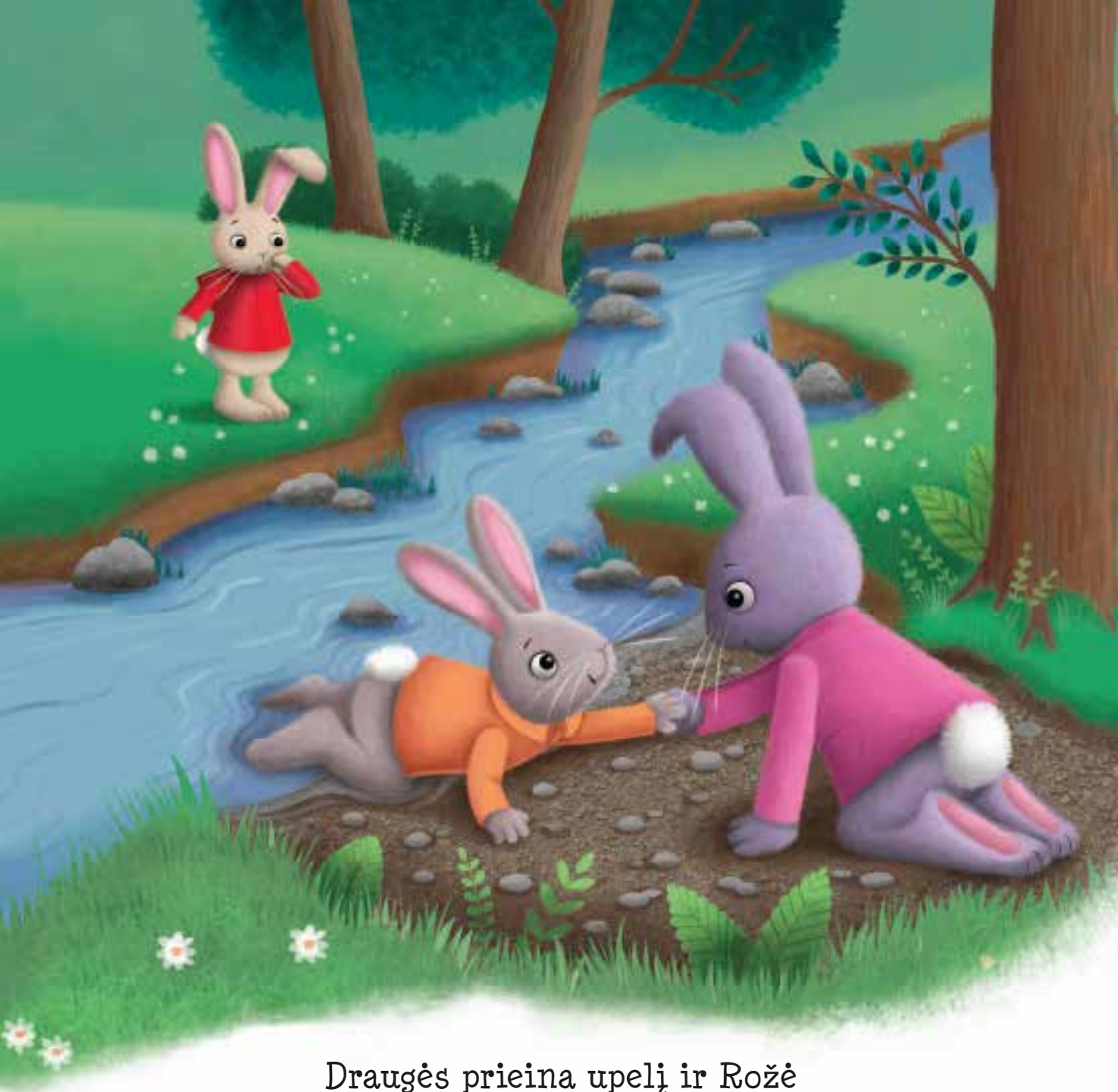
Triušytės prieina rąstą, kuris ant kelio joms guli,
Rožė perlipa, Mėta peršoka, o tada atgal jos pasižiūri...

Rąstas didelis, bet Žibutė nenuleidžia rankų.
Pralįsti pro tarpelį sugalvoja ji planą taiklų.

- Galiu tai įveikti, - mėgsta Žibutė sakyti.
- Gal aš ir mažytė, bet moku pati susitvarkyti.

Draugės prieina upelį ir Rožė
lengvai jį įveikia.

Tada Mėtos eilė, bet triušytei pagalbos prireikia.

Žibutė randa rąstuką ir pasidaro laivelį.

Tas svyruoja
ir linguoja,

bet kelia per upelį.

- Galiu tai įveikti, - mėgsta Žibutė sakyti.
- Gal aš ir mažytė, bet moku pati susitvarkyti.